

Nieuwjaarsbrief 2022

Jullie weten ook niet van ophouden hè? Met die kaarten. Maar onderhand ga ik het leuk vinden. Volgens mij komt het weer in. En nu heb ik ook nog een aangetrouwd nichtje dat die kaarten ontwerpt. En die gun ik ook succes....

Er kwam hier een kaart binnen gericht aan "Joop Megens". Dat was prikkelend en zette me aan het denken. Jaren geleden stonden Angelus en ik in het stadhuis bij een ouderwets loket met een lieve dame er in, die vroeg hoe wij ons gingen noemen als we getrouwd waren. Dat kon op belachelijk veel manieren. Allebei Megens gaan heten. Of Maissan. Dubbel mocht ook: Joop Megens Maissan. Of omgedraaid. Zij zat nergens mee. Daarna wilde ze opschrijven welke achternamen we onze kinderen wilden geven. Dit verzin ik niet. Angelus zei dat we dat wel zouden beslissen als ze kwamen. Maar dat kon niet. Maar wat we toen daar over gezegd hebben weet ik niet meer.

Nou ja, 2021, wat moeten we met dat jaar. Net als over het vorige jaar is er niet heel veel vrolijks over te vertellen. Het begon met een maand of drie in quarantaine; of waren het er vier? Jethro in het hotel. Dat ging al gauw goed; ik had niet anders verwacht. Contact met iedereen in het hotel en kibbeling halen op de markt. Tja, het restaurant was dicht natuurlijk. Dus er moest wel een magnetron en een koelkast op die kamer komen. Maar door foto's van en voor het hotel te maken mocht hij er veertien dagen gratis zitten.....

Wat bij mij is blijven hangen van die quarantaine is dat ik steeds maar weer die GGD aan het bellen was. Want het weggestuurde gozertje wilde toch wel weer een keer naar huis. Dus wanneer kreeg ik nou eindelijk eens die eerste prik? En waar bleef die brief nou? Of was die brief niet nodig? Bij de huidige booster speelt dit nog steeds. Onbegrijpelijk.

Wat heb ik in godsnaam al die tijd gedaan? Geen bezoek ontvangen, niet op bezoek gegaan, niet in een restaurant zitten slempen, niet de halve dag lekker uitgebreid koken voor eters, niet naar de schouwburg met uitgebreide nazit en dan tevreden door een stil Utrecht enigszins beschonken naar huis wandelen.... Ik snapte eerst niet waarom ik niet veel meer heb opgeruimd. Tot ik me realiseerde dat ik een groot gedeelte van die tijd bezig ben geweest om op mijn dooie akkertje alle spullen van Angelus op te ruimen. Zijn werkplek was onderhand dan wel in beslag genomen door Jethro, maar die zat toch in het hotel.

Van alle vakanties had Angelus een mapje gemaakt. Een doorzichtig plastic mapje; dichtgeplakt met plakband. Folders, rekeningen van reisbureau's, hotels en restaurants. Met regelmatig een opmerking: "slechte bedden", "lawaaig", "stinkt", "na 1 dag weggegaan", "douche hing boven het toilet". Dat laatste zie ik nog voor me. We konden de douche eerst niet vinden. Als je onder de douche stond kon je gelijk even op het toilet gaan zitten. Dit klinkt allemaal een beetje negatief, maar voor mij was het een feest van leuke herinneringen ophalen. Prachtige kastelen bezocht met Gerard en Gemma, waar de douche zeker niet in het toilet hing. Tientallen fietstochten met de fietsmeiden. Ook alle rekeningen van 9 maart zaten er bij. Op die datum hebben Angelus en ik elkaar ontmoet. Elk jaar gingen we op die dag ergens eten. Was dat in het begin op de hoek van de Oude gracht en de Zakkendragerssteeg, later werd dat Cordoba of zo. Nadat ik al die mapjes heb bekeken, hoef ik niet nog ergens naar toe. Ik ben 'overal' geweest. Hoe dan ook: plastic en papier heb ik keurig gescheiden en alles weggedaan.....

Angelus en ik hadden nogal een strikte scheiding van taken. Ik deed nooit iets met financiën. Alleen geld uitgeven. Angelus deed nooit iets in de keuken, behalve afwassen. Hij kon nog geen ei bakken. Als ik een weekje weg was ging hij elke dag met iemand uit eten. Bij het opruimen kwam ik er achter dat hij duizenden euro's verdiend heeft aan het opstellen van reglementen voor medezeggenschapsraden. Dat heeft hij nooit aan mij verteld. Dat was natuurlijk ook nergens voor nodig. Ik heb vrienden die dit raar vinden. Maar ja, zo zat de relatie van Joop Megens en Angelus Maissan nou eenmaal in elkaar. Ik vond dat opruimen mooi om te doen. Zijn hele leven ging door mijn handen....

Schouwburg

Ach, wat vond ik het heerlijk om voor het eerst weer naar de Schouwburg te mogen. Het was wel een beetje gammele voorstelling. Niet in de zaal, maar op het gras voor de schouwburg. Daar lag een dikke laag zand op (voor het strand volley bal overdag) Daar waren anderhalve meter stoelen op gezet. Schermen om het geheel heen waarachter je de bussen zag rijden. Het had steeds geregend; alles

was nat. Pas om half zeven wisten we dat het doorging. Inderdaad een beetje gammel allemaal.

Maar wat vond ik het heerlijk! Wat had ik het gemist!

We hebben nog lang na zitten borrelen in dat zand.

Blijkbaar is het erg nodig dat ik er af en toe even uitga. Want zo'n zelfde ervaring had ik bij het bezoek aan mijn oude vriend Marius in Borssele. Het was daar zo ongelooflijk stil dat ik sliep als een roos en helemaal tot rust kwam. Ik realiseerde me weer eens dat ik niet alleen op een plek woon met veel luchtvervuiling, maar ook met dag en nacht herrie; op zijn minst achtergrondgeluid. Als ik José op zoek in Egmond merk ik dat ook. Na de eerste nacht wordt ik gewoon niet wakker maar wil ik doorslapen. Marius woont op een paar honderd meter afstand van de kerncentrale in Borssele. Daar ging ik in mijn eerste jaren op de pabo naar toe met studenten. Stonden we gewoon met zijn allen rond het bassin waarin de kernreactor zit. Dat kan nu niet meer denk ik. Marius heeft mij rondgeleid door Zuid-Beveland. Prachtige dorpjes! Hoef je niet voor naar Frankrijk.

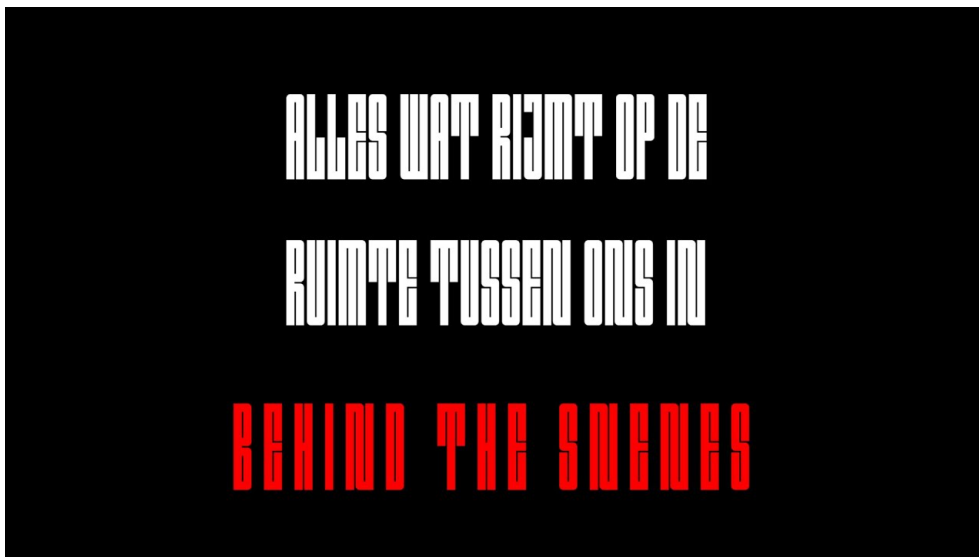
Crea Bea's

Wat in september gelukkig wel door is gegaan is het bezoek van de groep kunstzinnige dames die een paar dagen in een Airbnb gaan zitten in Frankrijk om te keramieken en te schilderen. Ik schilder en keramiek niet, maar ik kook voor ze. Ook creatief. Die dagen zijn wij de enigen in die Airbnb. Op de ochtend van ons vertrek hadden we wel allemaal netjes een sneltest gedaan. We zijn pas net binnen als de gastvrouw spontaan vertelt dat zijn niet gevaccineerd is en dat ook niet wil. Zij weet zeker dat dat haar lichaam daar niet tegen kan, en dat soort dingen voelt zij altijd heel goed aan. Daar zaten we dan met ons goeie gedrag! We zijn wel gebleven, maar wel een beetje uit haar buurt.....

Het Franse landschap. Die 2 mango's moesten rijp worden. De windmolen is een beetje verscholen.

Toen ik thuis kwam uit Frankrijk was er een filmploeg in huis. Jethro deed mee aan het "48 hour project". Dat is competitie waarin filmmakers in teams in 48 uur een korte film maken. De films worden vertoond in de bioscoop. Jethro was technisch regisseur. Van die film is natuurlijk ook een "Making of" gemaakt". Kun je zien wat ik zo ongeveer aantrof toen ik thuis kwam. Het was een vrolijk stel jonge mensen die onder hoge druk aan het werk waren. Het tuinhuis was een geschikte uitvalsbasis. Het is een serieus project; de winnende film wordt opgestuurd naar het filmfestival van Cannes

En dit is de film die de groep de groep heeft gemaakt. Ze hebben niet gewonnen, maar zijn wel genomineerd voor verschillende prijzen.

Nieuwe boom.

Dezelfde jongen die vorig jaar de grote boom in de tuin heeft omgezaagd, is dit jaar een nieuwe komen planten. Deze boom hadden we besteld.

Maar zo zag hij er uit. Als een kerstboom.

Ik belde de kweker daarover op maar die zei gelijk:
"Ja maar, meneer! U snapt toch wel dat dat pas over vijftig jaar is."

Tja, en verder...

- Ik ben heel veel in het ziekenhuis geweest het afgelopen jaar. Allemaal voor onderzoek. Uiteindelijk zijn de uitslagen redelijk gunstig.
- De beste vriend van Jethro, Michael Stoop van het rapduo "De Rechtstaat", heeft halverwege het jaar een eind aan zijn leven gemaakt. Jethro was de vaste cameraman van die groep. Hij moest dus foto's en filmpjes leveren voor van alles en nog wat. Dat was heftig. Dit jaar werkt hij aan een documentaire over Michael.
- Jan, een van de broers van Angelus, is dit jaar overleden. Lag op de intensive-care na een hartoperatie, toen het alsnog mis ging. Dat was ook een schok en heftig.
- Jethro heeft dit jaar zijn opleiding af gemaakt. Een negen voor zijn praktijkexamen ! Het vinden van een goede plek om te werken lukt nog niet zo.

Kom maar eens langs zou ik denken.

Op de kaart die ik van Willeke kreeg had ze geschreven:

Kom je eten op 23 januari?

Dat zet zoden aan de dijk, dan komt er tenminste wat van.....